

Sygn. akt III AUz 218/12

POSTANOWIENIE

Dnia 28 września 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Grażyna Czyżak (spr.)

Sędziowie: SA Barbara Mazur

SA Bożena Grubba

po rozpoznaniu w dniu 28 września 2012r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania A. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. oraz Urzędowi Skarbowemu w K.

na skutek zażalenia A. L. na postanowienie Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku z dnia 02 lipca 2012 r. w sprawie VIII U 1756/11

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt III AUz 218/12

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 02 lipca 2012 r. w sprawie VIII U 1756/11 Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku w punkcie 1 podjął zawieszono postępowanie zaś w punkcie 2 umorzył postępowanie odwoławcze.

W uzasadnieniu tego postanowienia Sąd I instancji wskazał, że postanowieniem z dnia 29 czerwca 2011r. zawiesił postępowanie w sprawie na mocy art.177§ 1 pkt 6 k.p.c., bowiem A. L. nie stawił się na posiedzenie wyjaśniające w dniu 29 lutego 2011r., a nie można było bez przesłuchania A. L. nadać sprawie dalszego biegu.. Dlatego zgodnie z art.182 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie w sprawie , bo wniosek o podjęcie postępowania nie został zgłoszony w ciągu roku od daty postanowienia o zawieszeniu.

Na powyższe postanowienie zażalenie wniósł A. L..

W uzasadnieniu zażalenia skarżący wskazał, że chce, aby Sąd ponownie rozpoznał jego sprawę, bowiem postanowienie nie posiada logicznego uzasadnienia słuszności wydanej decyzji, uderza w gwarantowane prawa nietykalności własności i stanowi naruszenie swobodnego stanowienia o swoim mieniu - własnością i zablokowanych środków finansowych. Wskazał, że wszystkie banki oraz fundusze odmówiły mu poparcia jego inwestycji – budowy budynku wielorodzinnego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie skarżącego, jako niezasadne nie zasługiwało na uwzględnienie i podlegało oddaleniu. Nie zawiera żadnych argumentów, które odnosiły by się do przyczyn zawieszenia postępowania w sprawie.

Zgodnie z art.182 § 1 k.p.c. Sąd umarza zawieszone postępowanie ze względu na niestawiennictwo stron, jeżeli wniosek o podjęcie postępowania nie został zgłoszony w ciągu roku od daty zawieszenia postępowania. Umorzenie zawieszonego postępowania nie może mieć miejsca, jeżeli przyczyna zawieszenia w rzeczywistości nie istniała (orzeczenie SN z dnia 12 grudnia 1997 r., II CKU 121/97, Prok. i Pr. 1998, nr 5, s. 37) albo jeżeli przyczyną zawieszenia była inna okoliczność niż przytoczona przez Sąd w uzasadnieniu okoliczność objęta hipotezą art. 180 § 1k.p.c. W orzecznictwie przyjmuje się, że w przypadku, gdy przyjęta przez Sąd podstawa zawieszenia postępowania w rzeczywistości nie istniała, to Sąd powinien podjąć postępowanie z urzędu (uchwała SN z dnia 25 lutego 1985 r., III CZP 86/84, OSN 1985, nr 11, poz. 168, orzeczenie SN z dnia 14 września 1977 r., III CRN 194/74, OSPiKA 1978, z. 4, poz. 80), a termin, po upływie którego następuje umorzenie postępowania, nie rozpoczyna wówczas biegu (zob. uchwałę SN z dnia 11 kwietnia 1985 r., III CZP 8/85, niepubl postanowienie SN z dnia 4 września 2008 r., IV CSK 213/08, OSNC-ZD 2009, nr A, poz. 23). W niniejszej sprawie istniała podstawa do zawieszenia postępowania w związku z niestawiennictwem wnioskodawcy na posiedzenie wyjaśniające, które miało na celu: usunięcie braków formalnych pisma procesowych, w tym określenia zgłoszonych żądań, wyjaśnienie okoliczności mających znaczenie dla prawidłowego i szybkiego rozstrzygnięcia sprawy (art.468§ 1 k.p.c). Zatem prawidłowo Sąd Okręgowy umorzył postępowanie w sprawie, bowiem wniosek o jego podjęcie nie został złożony w ciągu roku od daty postanowienia o zawieszeniu.

Stosownie do treści art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. do postępowania toczącego się na skutek zażalenia stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu apelacyjnym.

W myśl natomiast art. 385 k.p.c. Sąd drugiej instancji oddala apelację, jeżeli jest ona bezzasadna.

Mając na względzie powyższe, Sąd Apelacyjny na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł, jak we wstępie.